Ч. 17 Второк 22 січня (4 лютого) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Перед відкритєм парляменту. — З буджетової комісиї.)

З Відня доносять, що провідники клюбів лївиці відбудуть завтра конференцию, на котрій займуть ся також проґрамою праць палати. — Засїданя палати послів мають відбути ся завтра, ві второк і в пятницю, відтак послїдує перерва з причини лат. пущеня. По перерві відбуде ся перше засїдане імовірно в четвер, дня 13-ого лютого. Всї ті засїданя будуть виповнені дискусиєю о наглих внесенях, котрих доси надіють ся три: Внесене Всенїмців в справі бурскій; социялїстів, о катастрофі в закопі „Юпітер“; і аграрців, о реченцевій торговли. Аж на засїданю дня 17. або 18. с. м. буде палата могла, як здаєсь ся, приступити до нарад над законом о рекрутах. Буджетова комісия в сїм тиждни, ві второк вечером, в середу і четвер, полагодить буджет просьвіти, а в слїдуючім тиждни возьме під обради справу асанациї Праги і диспозицийного фонду. Фінансовий закон прийшов би під дискусию по 15. с. м., так, що буджетова дебата в повній палаті розпічне ся аж 20. або 21. с. м. Для тої дебати мають бути визначені 4 засїданя тиждневі, а на случай потреби також засїдане вечірне, аби єї можна покінчити перед великодними феріями, котрі розпічнуть ся дня 21. марта, бо инакше була би потрібна нова буджетова провізория.

На передпослїднім засїданю буджетової комісиї реферував п. др. Старжиньский буджет шкіл висших. Єго реферат заняв майже цїле ранїшне засїдане. Обговорював він подрібно кожду позицию буджетову, указав на зміни, які від остатної буджетової дискусиї позаходили в орґанїзациї висших шкіл, і на потреби та домаганя кождої з них з окрема. З резолюций, які референт вкінци вніс в справі найблизших потреб, дотикаючих буджету висших шкіл, отсих кілька близше обходять Галичину. Референт домагає ся: щоби уложити плян постепенного викінченя будівель, потрібних для висших шкіл, і дотичний плян фінансовий на 20—25 лїт; щоби в унїверситетах у Львові і Інсбруку заложено заведеня для розслїдів живности; щоби в полїтехнїках заведено відділи електротехнїчні; щоби у львівскій полїтехнїцї установлено відділ гірничотехнїчний; щоби в полїтехнїках тих країв, де мають будувати ся водні канали, заведено відділи гидротехнїчні; щоби для лїкарского виділу у Львові виставити окремий павільон для заразливих хороб; щоби до буджету на р. 1903 вставити кредит, потрібний на будову другого крила львівскої полїтехнїки; щоби ще в сїм роцї завести коштом 25.000 К електричне осьвітленє в полїтехнїцї у Львові; щоби установити другу катедру польскої мови і лїтератури у львівскім унїверситетї. — П. Ельверт жадав зчеркненя кредиту на ческу полїтехнїку в Бернї, уважаючи єї істнованє за нелеґальне; опісля промовляв против заложеня ческого унїверситету в Бернї, котре, як каже, від віків є містом нїмецким. Ческий унїверситет в Бернї міг би станути лише на підставі спільної згоди обох народностий. — П. Странский полемізував з Ельвертом, виказував, що Берно є осередком ческого житя на Мораві. В Бернї є 120 ческих товариств і 120 ческих професорів. Берно не є нїмецким містом. Нїмецкі полїтехнїки в Празї, Градци і Бернї мають всї разом тілько студентів, що одна технїчна школа в Празї. Число студентів технїчної школи в Бернї вже в другім роцї підскочило з 36 на 175, а число се збільшить ся ще зі зростом ческих реальних шкіл. Що-до справи унїверситету указує бесїдник, що з вісьмох австрийских унїверситетів пять припадає на Нїмців, хоч їх є лише 36 проц. загального числа населеня. П. Мархет також гадає, що до заложеня ческого унїверситету в Бернї може прийти лише за згодою обох народностий. — З ним полемізує п. Крамарж. — П. Герольд, полемізуючи з п. Ельвертом, спротивив ся зчеркненю кредиту на ческу полїтехнїку в Бернї і заявив, що Чехи мусїли би се уважати за casus belli. — Пан Мінїстер просьвіти др. Гартель признав, що число унїверситетів в Австриї не відповідає фактичним потребам. Управа шкільна прихильно відносить ся до жадань нових унїверситетів, але мусить і на те уважати, що до заложеня нового унїверситету доконче потрібно, щоби були вперед підготовлені учительскі сили, та що справа має також сторону фінансову. Мінїстер признає, що жаданє заступників Моравии що-до заложеня нових висших шкіл є оправдане, а з уваги на теперішні і давнїйші заяви не уважає за відповідне заложенє одного утраквістичного унїверситету, тілько бере

17) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого нїмецкого виданя.)

(Дальше.)

Коли було перейти [1] через входову браму, то входило ся на просторе, вимощене подвірє, по боках котрого тягнули ся підсїня, замкнені лиш з заду, а котрих дахи спочивали на тонких деревляних стовпах. Тут стояли конї і вози королївского проводиря, тут мешкали его невільники, і тут переховувано запаси плодів польних, потрібні на цїлий місяць.

В позадній стїнї сего господарского будинку була мірно висока брама, котрою входило ся до просторого города, де рядами росли добре плекані дерева овочеві та корчі винограду, і де були грядки з цьвітами та всїлякою городниною. Тут росли особливо буйно пальми, сикомори та акациї, фіґи, ґранати і корчі ясмину, бо Паакерова матїр Сетхем доглядала роботи городників, а у великім ставі посеред города не забракло нїколи води до підливаня грядок та дерев, бо до него доплывала вода двома каналами, котру як день так ніч тягнули з Нїлю колеса з черпачками, обертані волами.

По правім боцї сего города піднимав ся одноповерховий будинок, але такий довгий, що єму кінця не було видко, а котрий складав ся з одного однїсенького ряду комнат і хатчин. Майже кожда комната мала свої окремі двері, що виходили на веранду, з ріжнобарвно помальованими стовпами, котра тягнула ся вздовж цїлого дому від сторони города.

До сего будинку приперав, під прямим кутом, ряд комор, призначених на всїлякі запаси, в котрих прятано всїлякі овочі з города та ярини, збани на вино, полотна і сукна, кожі, шкіру і инші предмети.

В однім забудованю, побудованім з твердого тесового каміня, знаходило ся добре позамикане всїляке добро, здобуте на війнї Паакеровими предками і ним самим, в видї золотих і срібних обручок, зьвірячих фіґурок та посудини. Не бракло й штабок міди та дорогих каменїв, особливо же лазурового каменя і кусників маляхіту.

Посеред города стояв богато прикрашений кіоск і капличка з образами божків, в котрої глубинї стояли статуи Паакерових предків в видї Озірісів [2], позавивані в мумійні полотна. Лиш по їх лицях, подібних як портрети, можна було розпізнати одну статую від другої.

Лїва сторона подвіря в будинку господарскім була вкрита темрявою, але при сьві-

[1] Опис могарового дому поданий тут після прекрасних образів, які знаходять ся в гробницях коло Тель-ель-Амарна, а на котрих представлені городи і доми єгипетских вельмож. Мати город уважало ся у Єгиптиян за велике щастє.

[2] Праведний померший ставав ся по смерти Озірісом, значить ся, сполучав ся в одно з божком. Вся наука о Озірісї дійшла аж до наших часів. Грецкий писатель Плютарх розповідає єї основно, а короткий єї зміст есть такий: Ізіс і Озіріс панували щасливо в краю над Нїлем і люди за них були щасливі. Аж ось Тифон (Сет) намовив Озіріса положити ся до скринї і замкнув его в нїй при помочи своїх 70 товаришів та пустив з водою, а Нїль заніс єго аж над море на півночи. Тут сперла ся скриня коло міста Біблос. Ізіс заводячи шукала за ним, а знайшовши, привезла назад до Єгипту. Підчас коли она пішла шукати свого сина Горуса, знайшов Тифон трупа, покраяв на чотирнайцять куснїв і розкинув їх по краю. Тимчасом виріс Горус і поборов Тифона, але не убив его, а батька привів знову на землю і посадив на престолї. Але Озіріс за той час направдї не був номер, лиш панував дальше на тамтім сьвітї. Озіріс — божок сонця, то нїби сьвітло правди, що бореcь з Тифоном, з темнотою, то сила природи, повінь Нїлю, що бореcь з посухою, то чоловік, що бореcь зі смертию: то борба доброго зі злим, правди з неправдою. Як Озіріс через свого сина Горуса поборює Тифона, так зрана поборює сьвітло темноту, так з весни повінь Нїлю поборює посуху, так чоловік на тамтім сьвітї сполучаючись з богом, поборює смерть.

під розвагу заложене двох окремих університетів на Мораві; але на се треба часу, бо запезпечитись треба о потрібні учительскі сили і постарати ся о фонди. Правительство гадає, що заложене університету на Мораві обі сторони приймуть як овоч мирного порозуміня народностий. Дальше сказав п. Міністер, що у Львові має ся тепер приступити до будови університетскої бібліотеки, а що до головного будинку, міністерство просьвіти жде внесень професорскої колеґії. — В справі будови крила при львівскій політехніці, сказав п. Міністер, ведуть ся переговори. Вкінци просить п. міністер приняти кредит для ческої політехніки в Берні. — П. Романчук жалує, що того міліярда, ухваленого на будову каналів і зелізниць, не призначено на ціли наукові, а наміреної політичної цїли також ним не осягнено. П. Романчук уважає заложене рускогo університету у Львові і ческого на Мораві за річ конечну. Що-до віденьского університету каже бесідник, що повинен він не тілько бути перший в Австриї, але й не оставати позаду заграничних. Заява міністра просьвіти не вдоволяє бесідника. Засада, щоби спорячі сторонництва наперед годили ся і опісля рішали спірну справу, не є слушна, бо сильнїйше сторонництво нїколи не пристане на жаданя слабшого, хочби найслушнїйші. Бесідник остерігає ті сторонництва, щоби не використували ситуациї на шкоду других та щоби в час уступили. Промовляли ще пп. Перґельт, Форшт і Шальк, а потому дискусию перервано і відложено до суботнїшного засїданя, на котрім принято цїлий розділ „школи висші“ і розпочато дискусию над розділом „школи середні“. Слїдуюче засїдане відбуде ся завтра.

Новинки.

Львів дня 3-го лютого 1902.

— **Іменованя і перенесеня.** Краева шкільна Рада іменувала заступниками учителів в гімназиях: Мих. Сенка, І. Маґеру, Ф. Янушевского, Брон. Пйонтковского, в Кракові, Артемія Хомика і Е. Цеґлевича в Бережанах, Г. Бавмфельда в Станиславові, Г. Габіньского в Коломиї. Волод. Адрияновича для II. гімн. в Перемишли. Т. Дроновского в Дрогобичи, В. З. Романьского в Ярославі, Евг. Беґановского в Ряшові і В. Цьоля в реальн. школї в Станиславові; — перенесла заступників учителів середних шкіл: Ст. Пайонка з Кракова до Ясла, І. Стрішовского з Подгужа до Н. Санча, Г. Осуховского з Н. Санча до Бохнї, І. Богосевича з Коломиї до Золочева. І. Новацкого з реальн. шк. до І. гімн. в Тернополи, М. Боярского з Дрогобича до Самбора, А. Деспінoa зі Львова до Ярослава. І. Крайника з III. до V. гімн. у Львові, В. Осецкого з філії V. гімн. до гол. заведеня. Дальше іменувала краева рада шкільна в народних школах: о. Ів. Яворского катехитом в Сокали, І. Метерну старшим учителем і М. Гефлехівну учит. в Стрілисках нових, І. Саву мол. учит. в Бібрці, Н. Лясковску ст. учит. в Романові, М. Воротилова ст. учит. в Броздівцях, І. Капецівну мол. учит. в Олесні, А. Яцкевичеву мол. учит. в Водниках, І. Ящишиньского управ. в Радчи, І. Миськова м. учит. в Букові, Г. Добруцку м. учит. в Гранках-Кутах, Ед. Кушніра управ. в Любчі, Г. Кнореківну управ. в Богородчанах; учителями 1-кл. шкіл: А. Камеру в Бертешові, Р. Чуприну в Сьвiбодзинї, Ф. Холеву в Желїзівиї, Ф. Бокса в Лещинї, Г. Кульнївну в Юшківцях, К. Уйвару в Річполю, К. Козловского в Верховцях, А. Устияновску в Ветлинї; перенесла: М. Жарского з Дахнова до Башнї долїшної, Б. Кохалевича з Шутромпнець до Шипковець, І. Винницкого з Кавска до Черкас.

— **Виміна гроший.** Wiener Ztg. оголошує розпорядженє міністерства скарбу, котрим продовжує ся на необмежений час речинець виміни 20-10- і 5-крайцарових гроший за половину вартости.

— **Ювилей** 25-лїтної професорскої працї обходив сими днями проф. будови машин у львівскій політехнїцї, п. Богдан Мариняк. З тої нагоди зготовили єму дня 1-го лютого всї слухачі видїлу будови машин милу і щиру овацию. Коли ювилят увійшов до конструкцийної салї, повитали его слухачі оплесками, почім іменем їх промовив п. Костецкий, дякуючи популярному дїячеви в кругах технїчної молодїжи за дотеперішні труди та бажаючи єму ще многі лїта працювати в користь науки. Зворушений професор подякував теплими словами за ненадїйну овацию і візвав їх горячо до працї над собою, котра піднесе економічний стан краю та добро вітчини. При тій нагодї подано ювилятови гарний альбом з фотографіями всїх его слухачів і пропамятне письмо від товариства „Братньої Помочи“ технїчної молодїжи.

— **Утїк з грішми.** Суд повітовий в Старім-Самборі повідомив телеграфічно львівску і краківску дирекцию полиції, що тамошний канцеліст судовий, 32-лїтний Йос. Слезиньский, допустив ся спроневіреня 8.000 К і утїк в незвістнім доси напрямі.

— **Смерть в лїсї.** Дня 21 сїчня забило в лїсї в Корчівцї, повіта жидачівского, господаря Михайла Лозиньского з Корчівки, котрий рубав там дерева з пня. Дерево падаючи придавило его своїм тягаром, що роздушило его і він згинув на місци.

— **Огонь.** В Доброводах, повіта підгаєцкого, згорів дім тамошного властителя більшої посїлости Герша Шапіри, вартости 2.000 К, движимости мешкаючого там економа Маркуса Шапіри, вартости 3484 і движимости гогальника Абрама Горнштайна вартости 4.846 К. Дім і движимости обох погорільцїв були обезпечені. Причиною огню була мабуть лиха будова комина.

— **Добре дурїти коли приступає.** Анґлїйский маркіз з Енґльзі заслужив собі на то, щоби цїлий сьвіт говорив о нїм і називав его диямантовим маркізом, бо він справдї ходить цїлий в диямантах. Розуміє ся, що не показує ся в них на улицю, бо ледви чи другі Анґлїйцї дали би єму дихати, ті Анґлїйцї, що ізза золота і диямантів так знаменито уміють проливати кров Бурів. Але дотепний маркіз, котрому тепер 26 лїт, умів собі порадити, щоби міг безпечно нїби купати ся в своїх диямантах. Він зробив собі на своїм родиннім замку з каплицї — театр, спровадив собі 27 фахових акторів і акторок та й сам виступає яко актор і грає — комедиї, а вже найрадше такі штуки, де би він міг показати ся в цїлій красї своїх диямантів. Через цїлий місяць сїчень виступав він в пантомімі „Аллядін і его чудесна лямпа“ в роли головного героя, запросивши собі на то видовище 150 осіб. Одїж, в якій він виступав в сїй пантомімі, варта була 3 міліони корон. То не пусті слова, коли

тлї місяця можна було видїти богато якихсь чорних людий, запереізаних лиш запасками, а то були невільники могаря, що громадками по пять і шість полягали були на земли на тоненьких матах з пальмового лика, на котрих спали.

Недалеко брами, по правім боцї подвіря, горіло кілька лямп і осьвічувало громадку брунатних людий, урядників Паакерового двора, котрі мали на собі короткі, подібні до сорочок свитини, і сиділи на коврі довкола стола, високого може на три пяди від землї. Они вечеряли, споживали печену антильопу і наливали собі до глиняних чарок жовтавого пива.

Старшина двірский краяв велику печеню на столї, подав кусень з антильопової чвертки надзирателеви города, і сказав:

— Руки мене болять; тота зволоч невільників така вже лїнива та й зухвала, що не мож дати собі ради.

— Я то виджу по пальмах, — сказав на то городник. — Вам треба тілько буків, що їх вершки такі вже рідкі, як піре у дробу, коли оно пірить ся.

— Ми повинні би так робити, як наш пан робить, — відозвав ся на то конюший, — і постарати ся о палицї з гебанового дерева; ті видержать хоч би й сто лїт!

— А на всякий случай довше як людскі кости, — засьміяв ся на то старший пастир від рогатої гудоби, котрий прийшов був із села, маєтности могари, щоби тут відставити зьвірята на жертви, масло і сир. — Як би схотїли все так совістно робити, як наш пан, то незадовго були би у нас в челядни лиш самі куляві та калїки.

— Онтам лежить хлопчиско, котрому він вчера поломив ключицю — сказав на то старшина двірский; — а шкода хлопчиска, бо він умів добре плести мати. Старий паниско так дуже не бив.

— А ти то, видко, знаєш! — відозвав ся на то якийсь писклевий голос, який почув ся поза вечеряючими.

— Они оглянули ся і зачали сьміяти ся, коли пізнали того якогось дивного гостя, що підійшов був до них так, що они его не добачили.

Той, що тепер прийшов, то був якийсь чоловічок нїби горбатий, не більший як пятнайцятьлїтний хлопець а з великою головою і пристаркуватим лицем, але з незвичайно різкими чертами на нїм.

Мало що не всї знатнїйші Єгиптияни держали собі для забави домашних карликів, а той маленький чоловічок служив за такого карлика у жінки Мени. Его називали Нему, т. є. карлик, і що правда бояли ся его задля его острих черт лиця, але все-таки навидїли его, бо уважали его за дуже розумного і за доброго оповідача.

— Може би й я де примістив ся коло вас, панове, — відозвав ся карлик — я не заберу богато місця, та й для вашого пива і печенї не дуже небезпечно, бо у мене жолудок такий маленький як головка мухи.

— Але за то у тебе жовч як у нілевого коня — сказав на то перший кухар.

— Она лиш тогди стає така велика, коли єї порушить який макогонник та ложкомах, ось неприччком як ти. Ог, я вже й примістив ся якось

— Ну то витай нам — сказав на то двірский старшина. — Що доброго ти приніс?

— Себе самого.

— Ну, то й нїчого великого!

— Та я би иншим разом і не лїз до вас — відповів карлик. — Але насамперед! Мати моєї панї, благородна Катуті, та й намістник, що як-раз прийшов до нас в гостину, післали мене звідати ся, чи Паакер ще не вернув. Він поїхав був з княгинею і Нефертою до міста померших, а панї ще не вернули. Ми в обаві, бо то вже пізна пора.

Двірский старшина подивив ся на зьвіздисте небо і сказав: Місяць стоїть вже досить високо, а пан хотїв тут бути ще перед заходом сонця.

Вечера була готова — зітхнув кухар; — треба буде ще раз брати ся до роботи, коли він не схоче де заночувати.

— Та й як би? — спитав двірский старшина. — Таже він супроводив княгиню Бент-Анат.

— Та й мою паню — докинув карлик.

— Що то они собі понарозповідають ся! — сказав городник сьміючись. — Ваш найстарший двигар від носилки казав, що они вчера на дорозї до міста померших і словечка до себе не промовили.

— А хибаж можете то брати за зле панови, щ він гнїває ся на женщину, котра була з ним заручена а віддала ся за другого? Як собі подумаю на ту хвилю, коли він довідав ся, що Неферт стала єму невірною, то аж піт на мене виступає і мороз іде по тїлї.

— Старай ся бодай о то — глузував собі карлик з него — щоби тобі бодай в зимі було тепло, а мороз в лїтї ішов по тїлї.

— На тім ще не скінчило ся — відозвав ся конюший. — Паакер не забуває вілкої обиди, і ще дожиємо, що він відплатить ся Менї за ту ганьбу, якої він єму наробив, хоч і як високе становище той займає.

— А моя панї Катуті, — перебив карлик конюшому — збирає тепер то, що належить ся єї зятеви. Впрочім она вже віддавна хотїла би знову навязати давну дружбу з вашим домом, та й намістник радить, щоби они помирили ся. Дайже менї кусник печенї, старшино, бо я голоден.

— Видко, що Менова мошонка, до котрої впливає то, що єму належить ся, дуже худонька! — сказав на то кухар і засьміяв ся.

сказати, що він був цілий убраний в самі дияманти; так було дійстно. Цілі груди, від шиї аж по пояс, були вкриті самими диямантами найчистійшої води, понаснлюваними густо на нитки так, що творили рід диямантового панциря. Рамена і руки, голова і ноги, були вкриті диямантами. З колін звисали єму диямантові тороки, а на руках мав бразлетки і нараменники з самих диямантів та рубинів. Легонький єго плащ з тонесенького мережева, був цілий вишитий диямантами, рубінами і смараґдами, уложеними у всілякі взірці. Найбільший з рубінів мав величину корони. Навіть черевики були густо вишиті диямантами і рубінами. Гостям найбільше подобалось, коли він танцював, бо тогди дияманти що хвиля сьвітили ся на нім иншими красками. Але той танець для здурівшого богача показав ся досить небезпечним: богато диямантів повідривало ся і розсипалось по земли, так, що зараз по танци мусіла служба визбирувати камінці. Той дивак і в щоденнім житю не убирає ся так як другі; зрана носить н. пр. инший ланцушок від годинника, а по полудни знов инший. Що година втикає собі иншу шпильку в краватку. Ялинка на сьвятий вечер була у него повна диямантів, котрі він роздарував своїм гослям. — А щож має такий чоловік робити, як не — дуріти?

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 3 лютого. Всї часописи витають розпочинаючу ся завтра сесию парляменту дуже радістно.

Гаґа 3 лютого. Міністер справ заграничних Ліндеш, відбув конференцию з президентом кабінету Кіпером, а відтак був на авдиєнциї у королевої Вільгельміни. По авдиєнциї у королевої удав ся до анґлійского посла і мав з ним довшу конференцию. Перший секретар посольства анґлійского, Ґовер, виїхав вечером до Льондона. В дипльоматичних кругах говорять, що оголошене письма голяндского правительства і анґлійска відповідь на него появить ся сими днями.

Білгород 3 січня. З причини спору правительства зі скупштиною о громадску автономію, вибухла міністерияльна криза. Імовірно кабінет утворить радикал Пасіч, а може буде й скупштина розвязана.

Пекин 3 лютого. Провідника ворохобників, татарского ґенерала Тунфушіяна, покарано смертию.

Надіслане.

— **„Товариша“** ілюстрований календар на 1902 р, можна дістати у всіх складах „Народної Торговлї“ по цїнї 1 К.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„З живого і мертвого“** новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по цїнї 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

— Ой, худонька, худонька! щось нїби так, як твій дотеп — відповів карлик. — Дайже менї ще кусник печенї, старшино, а ти, невільниче, дай менї пива напити ся.

— А хибаж ти лише що не казав, що у тебе такий жолудок, як головка у мухи? — відозвав ся кухар — а тепер халасуєш мясо як ті крокодилї в сьвятім ставі озерового краю [3]). Ти, видко, з такого сьвіта, де все навідворот, де люди такі маленькі як мухи, а мухи такі великі, як велити зперед потопи!

— Я би хотів ще більший бути! — засьміяв ся карлик заїдаючи спокійно дальше — оттакий як твоя завість, що жалує менї навіть третого кусника печенї — отсего, що менї тепер крає з хребта антильопи старшина, котрого Цефа [4]) щедро наділила.

— На маєш, ти пажоре, але попусти на собі пояс — сказав старшина двірский і засьміяв ся. — Я той кусник вкраяв був для себе самого і дивую ся твому делікатному носови.

— Тож то й є — сказав карлик, — що ніс учить зватока лїпше як би який гороскоп, що сидить в чоловіцї.

— От видите! — відозвав ся городник.

— Та розказуй свою мудрість — сказав старшина двірский сьміючись — бо як зачнеш говорити, то чей наконець перестанеш їсти.

— Можна і одно і друге робити — сказав на но карлик. — Тож послухайте! Закривлений ніс — я би порівнав єго з дзюбом у орла, не погодить ся нїколи з покірливим духом. Погадайте собі фараона і цїлий єго гордий рід. А у намістника єсть рівний, хороший, середної величини ніс як у Амона на образах в сьвятини, і такий у него й дух, такий добрий як бог. Він і не гордовитий і не покірливий, лиш такий простодушний як повинно бути. Він не держить анї з наймогутнїйшими анї з наймєншими, лиш з такими людьми як ми; от з него був би король для нас!

— Посатий король! — відозвав ся кухар. — Менї сподобав ся лїпше орлиний ніс Рамзеса. А щож би ти сказав о носї твоєї панї, Неферти?

— Вія тоненький і делїкатненький і кождa гадка порушає ним як вітер листєм на дереві; таке самісеньке і серце у неї.

— А Паакер? — спитав конюший.

— У того грубий, пиркатий ніс, з круглими широкими ніздрями. Коли Сет закурить пором, а єму якась пилинка залетить до носа, то она єго тогди скобоче, а він стає сердитий і так Паакерів ніс, лиш він один тому винен, що у вас синцї. Єго мати Сетхам, сестра нашої панї Катуті, має маленький, круглий, мягонький....

— Чуєш ти, малий чоловічку! — відозвав ся старшина двірский перебиваючи карликови. — Ми тебе нагодували і дали тобі доволї намолоти ся твоїм поганим язиком; але нехай твій острий язик не зачіпає нашої панї, бо як вхоплю тебе за пояс, то кину тебе аж на небо, що аж зьвізди прилипнуть тобі до твого горба!

Карлик встав при тих словах, поступив ся взад і сказав спокійно: А я би собі відлїпив уважно зьвізди від горба та дав би тобі найкрасшу планету в дарунку за твій смачний кусник печенї. Але ось їдуть вози! Бувайте здорові панове, а коли який орлиний дзюб вхопить котрого з вас та понесе аж на війну до Сириї, то згадайте собі на бесїду малого Нему, котрий знає людий і носи!

(Дальше буде).

[3]) Нинїшне Фаюм, де коло сьвятинї божка Зебека в Крокодильополїсї (Арсіное) годовано сьвяті крокодилї.

[4]) Богиня обильности.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год

посп. відходить	особ	Зі Львова
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача. Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Козови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова. Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова. Стружа
	9·00	„ Скольго. Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	10·25	„ Іцкан. Сочова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольго лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави
		а Орлова від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підзамча

посп. приходить	особ	До Львова
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Скольго, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Скольго, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	9.11	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що дня
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Козови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числять ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенциї часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).